

ΣΤΙΣ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ του 1943 στο λόφο του Καπή, τον τόπο του μαρτυρίου, έγινε η ομαδική σφαγή των Καλαβρυτινών από τα τερατόμορφα όργανα του Ναζισμού, για να εκφράζουν τα ηρωικά Καλάβρυτα το πνεύμα της παλικαριάς και της συγκινητικής αυτοθυσίας. Άλλη μια ζοφερή σελίδα στην ιστορία της Πατρίδας μας, βαμμένη με αίμα, γεμάτη ηρωισμό και αυταπάρνηση, που προσθέεται στους τόσους άλλους μοιραίους κατακλισμούς της Εθνικής Ιστορίας μας. Βρισκόμαστε σε μια εποχή που η Πατρίδα μας βρισκόταν κάτω από το πέλημα των Γερμανών κατακτητών που είχαν εξαφανίσει την Ελευθερία. Και όταν ο λαός, που κατάκτησε τη λευτεριά του σε μακρόχρονους αγώνες με το αίμα του, τολμούσε να διαμαρτυρηθεί, να ζητήσει το δικό του, να διεκδικήσει το στοιχειώδες δικαίωμά του στη ζωή, στην τιμή, στην περιουσία του, τον σωριάζανε στις φυλακές και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τον ξεσπιτώνανε, του καίγανε τα χωριά, του σκότωναν τα παιδιά, κούρευαν γυναίκες και τις βίαζαν, τουφεκίζανε και κρεμούσαν αθώους ομήρους για να πνίξουν τη διαμαρτυρία του λαού. Τα Καλάβρυτα γνώρισαν τη μεγαλύτερη Γερμανική θηριωδία. Τα Γερμανικά στρατεύματα Κατοχής πυρπόλησαν την πόλη και εκτέλεσαν όλο τον ανδρικό πληθυσμό από 12 ετών και άνω στο λόφο του Καπή μετατρέποντας τα Καλάβρυτα σε νεκρή πολιτεία. Ήταν για τον Ελληνικό λαό μια περίοδος φρίκης που δημιουργούνταν από την πείνα, τους θανάτους και τις εκτελέσεις πατριωτών. Ήταν μια ζοφερή εποχή που μας θύμιζε το ξαναγύρισμα στην πρωτόγονη βαρβαρότητα, με την κατάργηση κάθε νόμου, κάθε ηθικής, κάθε δικίου. Ο νόμος της ζούγκλας πάνω από την Ελλάδα και ολόκληρη την Ευρώπη.

ΣΤΑ ΗΡΩΙΚΑ Καλάβρυτα η αγωνία για τους αιχμαλώτους Καλαβρυτινούς από τα τερατόμορφα όργανα του Ναζισμού κορυφώνεται. Γιατί το τραγικότερο στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι η εκτέλεση, αλλά η αγωνία των αθώων αιχμαλώτων, που είναι πολύ πιο χειρότερη και

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπακά

13-12-43 Για ένα Φιλότιμο

αποκρουστική από την ίδια την εκτέλεση. Μάλιστα η εκτέλεση σε τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι μαρτύριο, είναι ουσιαστικά λύτρωση, γιατί απελευθερώνει την αξιοπρέπεια του ατόμου από τέτοιες απανθρωπιές. Αλήθεια, ποια κατάντια της ανθρωπίνης ζωής και πράξης είναι χειρότερη από αυτή; Μα δεν υπήρχε χρόνος για τέτοιες σκέψεις, γιατί ήρθε η στιγμή που η παραλογία νικάει τη λογική. Ήταν 13 εκείνου του Δεκέμβρη του 1943. Κάτω από το γκριζο χειμωνιάτικο ουρανό τα τερατόμορφα όργανα των S.S έστησαν τα πολυβόλα τους στο λόφο του Καπή και σαν αιμοβόρα θηρία ξεπέρασαν κάθε όριο δικαίου περί αιχμαλώτων και στοιχειώδους ανθρωπιάς, πατούσαν τη σκαδάλη σαν άβουλα όντα απέναντι στους ανυπεράσπιστους αιχμαλώτους, σκορπίζοντας το θάνατο. Αυτή είναι η χειρότερη μορφή πώρωσης στην οποία μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος. Γιατί μπορεί να υπάρχει κάποια δικαιολογία να πυροβολείς αυτόν που σε πολεμά από απέναντι, αλλά το να πυροβολεί ένας τακτικός στρατός αιχμαλώτους ενάντια στο Διεθνές Δίκαιο περί αιχ-

μαλώτων, δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία. Αυτοί που κάνουν κάτι τέτοιο δεν είναι άνθρωποι, αλλά αιμοβόρα θηρία της ζούγκλας, όπου βασιλεύει το δικαίο του ισχυρότερου.

Η ΚΤΗΝΩΔΙΑ σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια! Και το χρονικό της έχει ως ακολούθως. Στις 13-12-1943 μελετημένα και εν ψυχρώ οι Γερμανοί κατακτητές θέρισαν με τα πολυβόλα τους στο λόφο του Καπή πάνω από χίλιους Καλαβρυτινούς άνδρες και παιδιά ηλικίας 12-80 ετών και παράλληλα έβαλαν φωτιά στο σχολείο, που είχαν κλείσει τα γυναικόπαιδα. Και τότε οι ηρωικές γυναίκες και μανάδες έσπασαν τις πόρτες και ρίχτηκαν στους δρόμους για να σωθούν. Μια μεγάλη τραγωδία εκτυλισσόταν στα Καλάβρυτα που δεν έχει προηγούμενο. Πρέπει να λεχθεί ότι κάποιος Αλσατός ή Αυστριακός κινούμενος από ανθρωπιστικά αισθήματα άνοιξε την πόρτα του σχολείου την τελευταία στιγμή και σώθηκαν. Για την πράξη του αυτή οι Γερμανοί τον εκτέλεσαν. Από τις φωτιές που έβαλαν οι χιτλερικοί η καταστροφή των Καλαβρυτών ήταν ολοκληρωτική. Από τα πεντακό-

σια σπίτια διασώθηκαν μόνο δεκαπέντε. Τη φωτιά την έβαζαν χρησιμοποιώντας ειδική σκόνη και έτσι διέπραξαν και αυτή την ανίερη πράξη. Οι ναοί και τα σχολεία αποτεφρώθηκαν, ενώ το ρολόι του κωδωνοστασίου μέχρι σήμερα δείχνει την ώρα τρεις παρά εικοσιπέντε, την ώρα που οι φλόγες κατέστρεψαν την Εκκλησία. Δεκατρία άτομα διασώθηκαν από το ολοκαύτωμα των Καλαβρυτών. Στο γκριζο χειμωνιάτικο ουρανό φαινόταν μια κιτρινοκόκκινη κηλίδα. Το ματωμένο μίσος, του ανθρώπινου κτήνους καθρεφτιζόταν ως τα ύψη του γαλανόλευκου ελληνικού ουρανού για να κρυφτεί η ντροπή των κτηνανθρώπων που ήρθαν στον τόπο μας τάχα ελευθερωτές και όλων εκείνων που βοήθησαν σε αυτή την κτηνώδη πράξη.

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ των Καλαβρυτών στο Καπή μαρτυρεί που μπορεί να οδηγηθεί η ανθρωπινή θηριωδία. Οι εκτελεστές δεν είχαν ανθρωπινά αισθήματα, δεν είχαν ανθρωπινή ψυχή, αλλά βάρβαρα αισθήματα και βάρβαρη ψυχή. Αυτό το δίποδο που λέγεται άνθρωπος, αποκτώντας δύναμη προβαίνει σε εγκλήματα πρωτόφαντα, πρωτόγνωρα. Τα τερατόμορφα αυτά άτομα ήταν εμποτισμένα μέχρι μυελού οστέων από την ιδεολογία του φασισμού και οδηγήθηκαν αδιάστακτα στο απαίσιο ανοσιούργημα. Εν ονόματι αυτής της ιδεολογίας διαπράττονται τα συγχερότερα εγκλήματα που δεν επουλώνονται ποτέ. Η περιφρόνηση όμως που έδειξαν οι Ήρωες του Καπή απέναντι στις φονικές κάνες των τερατόμορφων οργάνων του Ναζισμού είναι πράξη πέρα για πέρα Ελληνική και τους εξυψώνει στο Πάνθεον των Αθανάτων, για να εκφράζουν τα Ηρωικά Καλάβρυτα το πνεύμα της παλικαριάς και της συγκινητικής αυτοθυσίας, μια πολιτεία που το όνομά της ταυτίστηκε με τον ηρωισμό, την τραγική μοίρα και τους αγώνες για την Ελευθερία. Αξίζει λοιπόν στους Ήρωες του Καπή κάθε Δόξα και Τιμή, γιατί κατόρθωσαν να ξεφύγουν από τα φθαρτά και ανθρώπινα και να φτάσουν στα υπερκόσμια, στα υπερφυσικά, στα πέρα για πέρα επικά, που είναι χαρακτηριστικά όχι ανθρώπων, αλλά ανώτερων ατόμων.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555